

Equips de Matrimonis

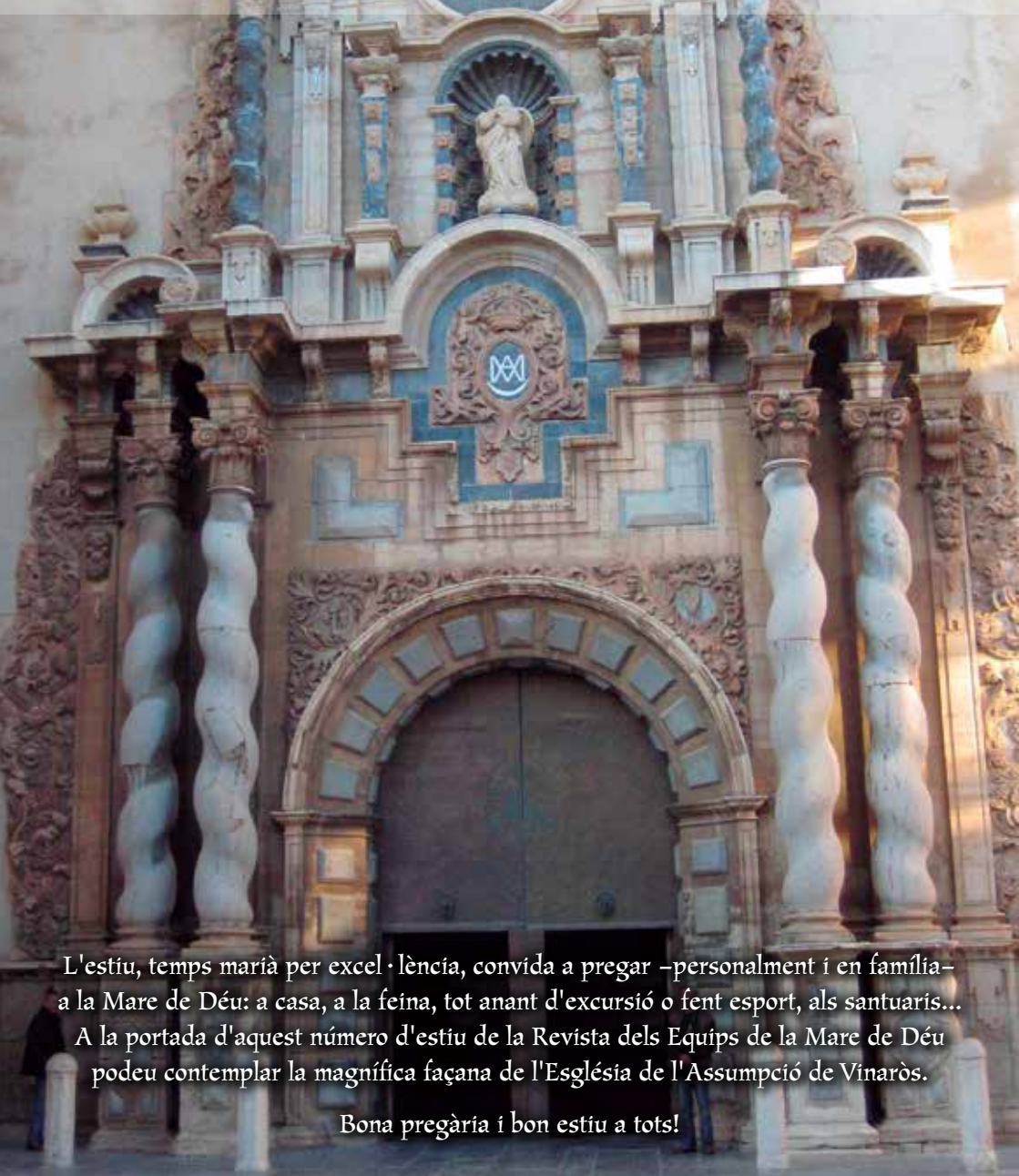
Mare de Déu

Número 128

«Publicació EMD de Catalunya i Menorca»

Estiu 2016

L'estiu, temps marià per excel·lència, convida a pregar –personalment i en família– a la Mare de Déu: a casa, a la feina, tot anant d'excursió o fent esport, als santuaris... A la portada d'aquest número d'estiu de la Revista dels Equips de la Mare de Déu podeu contemplar la magnífica façana de l'Església de l'Assumpció de Vinaròs.

Bona pregària i bon estiu a tots!

» Sumari

3 Editorial

/L'alegria de l'amor:
acolliment, respecte, fraternitat

4 Notes del Secretariat

5/7 Veu de l'Equip Responsable

/ Diàleg en l'ocasió del traspàs de responsabilitats
/ En deixar la responsabilitat...
/ ... En assumir la responsabilitat

8/9 Veu del Consiliari

/ Bones vacances!

10/11 Lletre de l'ERI - Consiliari

/ Any de la Misericòrdia

12/16 Moviment Internacional

Trobada de l'ERI a Barcelona el març 2016.
/ Comentari dels responsables de la Zona Euroàfrica
/ Comentari dels responsables de Catalunya i Menorca

17/38 Vida del Moviment:

la Trobada General i altres qüestions

/ Síntesi a càrrec dels responsables de Catalunya i Menorca
/ Conferència de monsenyor Taltavull
/ Impressions d'un equipier de Barcelona
/ Impressions d'un matrimoni de Menorca
/ Impressions d'un matrimoni del Sector de Reus
/ Impressions d'un equipier dels Sectors de Tortosa

/ Pinzellades Tallers— Compromís des del servei. Solidaritat amb Guatemala
/ Pinzellades Tallers — Compromís des de l'acollida i l'acompanyament
/ Pinzellades Tallers — Compromís des de l'entorn i la sostenibilitat
/ Pinzellades Tallers — Compromís des de les noves tecnologies
/ Per sempre més Equips de la Mare de Déu — Trobada de Veterans
/ Recés de Pasqua del sector H
/ Relleu de Responsables de Sector a Menorca
/ Un espai per retrobar la serenor
/ XLIII Trobada de Final de Curs dels EMD de Menorca
/ Trobada de Final de Curs del Sector de Reus
/ El compromís als EMD. Relleu al Sector Vallès

39/44 Veu dels Equips

/ El deure d'asseur's: escolta i comunicació
/ Francesc Valls i Feliu, in memoriam
/ Àngel Polls i Planells, in memoriam
/ Albert Sorrosal, in memoriam

45/46 Pare Caffarel

/ Em demanes amb massa timidesa

47 Pensaments per créixer

48 Pregàries al vent

49 Crítica de cinema

/ Sufragistes (Suffragette)

50 Conte

/ Com col·locar les pedres

Publicació EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
c/ Urgell, 176, 2n - 08036 BARCELONA
Tel. 934 675 551
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat

Horaris del Secretariat

Dimarts i dijous de 10 a 13 h

Compte corrent EMD ('la Caixa')

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD

Catalunya i Menorca:
Albert Mascaró i Anna M. Padrós
albert.anna@emd-cm.cat
Agustín Labrador i Victòria García
victagus@gmail.com

» Equip de revista:

Carme Meix
Lourdes Gabarron
Manel Espanya i Mercè Masip
Pere Gil i Montserrat Arespacochaga
Xavi Ibars i Lupe Gordillo

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat
carme.meix@barrobes.cat
secretariat@emd-cm.cat

» Disseny i impressió

Publicitat Tafaner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafaner@eltafaner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 128 - ESTIU 2016

» *L'alegria de l'amor: acolliment, respecte, fraternitat*

Diu la dita que és més feliç qui dóna que no pas qui rep. I nosaltres, la gent dels EMD, hem rebut molt, així que estem obligats a donar moltíssim. Però no cal que patim, que no se'ns demanen diners –a vegades també–, sinó que se'ns demana temps, coratge, afecte, amistat, compromís.

Temps per dedicar-lo als altres. Per escoltar, per acollir.

Acollir els familiars i amics, que ja ho fem, però també els forasters, els immigrants. Potser no en podem acollir a casa nostra, ni fer venir els refugiats sirians i iraquians que són a Grècia o a Turquia, per exemple, però podem tractar els que coneixem, els que ja viuen entre nosaltres no amb condescendència, sinó com a iguals, perquè són éssers humans que pateixen, que ploreu, que potser s'enyoren, que riuen i treballen entre nosaltres.

Respecte. Per totes les creences, per tots els que pensen diferent de nosaltres. Podem no estar-hi d'acord, però no hem d'oblidar que, per damunt de tot, són persones.

Fraternitat. La fraternitat ens demana un pas més. Potser el més difícil: a més d'acollir i respectar, cal estimar. I segons quan i segons amb qui, això costa molt. Més que no pas donar uns quants euros.

Potser sí que és demanar molt. Que ens fem grans i estem cansats, els uns, que prou obligacions tenim a pujar els fills i mantenir la família unida, els altres, que són temps difícils per a tothom. D'excuses, mai no ens en falten.

Tanmateix, mireu qui ens ho demana. Qui ens ha precedit en el camí. I que no ens deixarà mai tal com va prometre. Tenint Jesucrist de part nostra, que ens ha enviat un Sant Pare providencial, què més ens cal? Apa, som-hi! Que moltes gotetes formen un oceà.

» Notes del Secretariat

Equips Mare de Déu
Catalunya i Menorca

ADREÇA

Us recordem que el Secretariat està ara a l'edifici de la Parròquia de Sant Isidor de Barcelona, al carrer Urgell, 176.

Els horaris són els de sempre: dimarts i dijous de 10 a 12h (si s'hi ha d'anar en època de vacances, millor trucar abans per assegurar-se que hi ha algú).

Si us cal contactar-hi fora d'hores:

correu electrònic: secretariat@emd-cm.cat

WhatsApp: 640 294 885 (NO trucades)

Recordeu que si per algun motiu encara no heu pogut fer l'aportació del Dia de l'Haver, sempre s'hi és a temps de fer-la. Ja ho sabeu, els ingressos d'un dia.

El compte, el de sempre:

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

Gràcies!

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook!:

EMD Catalunya-Menorca

Síria

AJUDA PER ALS EQUIPS DE SÍRIA

Agraïm la gran resposta dels Equips de Catalunya i Menorca a la crida feta per ajudar els nostres germans de Síria. Sens dubte, una bona mostra de l'ajuda mútua que forma part de l'ADN dels Equips de la Mare de Déu!

» *Diàleg en l'ocasió del traspàs de responsabilitats*

Agustín i Victoria (A/V) - Tot a punt per fer el traspàs. Després d'aquests quatre anys, ara descansareu. Deveu estar contents, oi?

Albert i Anna (A/A) - Doncs no sabríem ben bé què dir-vos... En el fons ens sentim una mica tristos. En aquests temps hem viscut experiències molt intenses, hem tingut l'oportunitat de conèixer gent fantàstica... Ho enyorarem!

I vosaltres? Animats?

A/V - Molt il·lusionats, de debò. Il·lusionats per aquesta nova etapa que encetem. Per a nosaltres serà una oportunitat de seguir aprofundint en el coneixement del Moviment.

A/A - Això és ben cert! A nosaltres ens ha donat una perspectiva sobre el Moviment que abans no teníem, ens ha fet entendre moltes coses: hem après més sobre els Equips en aquests quatre anys que ens els gairebé vint que hi portàvem abans d'acceptar la responsabilitat regional! I això ens l'ha fet estimar més. No es pot estimar allò que no es coneix.

A/V - En podem donar fe! Durant aquests tres anys de responsables de sector hem tingut l'oportunitat de redescobrir el Moviment.

A/A - És veritat! Vosaltres acabàveu la responsabilitat de sector. Com és, que us heu deixat embolicar?

A/V - Doncs... Sempre penses que en cridaran uns altres, però quan et vénen a buscar, alguna cosa se't belluga per dins, el dimoniet de la comoditat, que et vol convèncer amb aquells arguments que no estem preparats, que no tenim temps... I després apareix l'àngel que et recorda que Déu et crida a la seva vinya i no pots passar de llarg, que has de ser conseqüent amb la teva fe. I aquí ens teniu!

A/A - I nosaltres us ho agraïm! La veritat és que tenim molt per agrair a tots els qui hem tingut al costat aquests anys. Recordo la primera reunió intersector del segon any, a Madrid. Us

vau incorporar un munt de responsables de sector nous, vam fer un bon equip. Ens vam sentir molt ben acompanyats, i això ens va donar força.

Sí, perquè en necessitàvem, i molta! La sensació que vam tenir el primer any va ser de desempa. Ens vam trobar la gent molt desanimada, molt poc participativa.

Sí, aquell primer any vam parlar amb molta gent per veure com podíem enfocar la nostra tasca. Vam entendre que el primer que calia era tornar a il·lusionar la gent. I no se'ns va acudir res més que fer la Trobada General a la Sagrada Família!

A/V - Va ser una Trobada molt maca.

A/A - La nostra tasca aquests tres anys ha anat al fil d'aquesta Trobada: tornar a il·lusionar, per obrir-nos al món i comprometre'ns-hi.

Amb uns responsables de sector entregats, un equip de revista renovat, un equip de formació reorientat i pilots nous formant equips nous. Ha estat tot un luxe!

A/V - Ens ho heu deixat a punt.

A/A - No us ho penseu, encara queda feina!

A/V - Venim amb la idea de continuar amb la feina, sobretot la de donar a conèixer el Moviment.

A/A - Això és important. Gairebé un deure. Quan t'adones de la riquesa que té realment la pertinença al Moviment penses que és realment un deure fer-ho arribar als altres, que se'n puguin aprofitar.

Aquesta és la sensació que ens va quedar quan tornàvem de la Trobada Internacional de Responsables a Roma, l'estiu passat. Sentíem que tot allò que havíem viscut, tot allò que havíem après us ho havíem de fer arribar, us ho havíem d'explicar.

A/V - No podem amagar la llàntia...

A/A - Exacte! Llum i sal. No podem amagar la riquesa que tenim...

Albert Mascaró i Anna M. Padrós, Responsables Regionals 2012-2016
Agustín Labrador i Victoria García, Responsables Regionals 2016-2020

» *En deixar la responsabilitat...*

Acabem els quatre anys de responsabilitat com a Regionals amb un batibull de sentiments:

- Joia, per tot el que hem viscut.
- Tristesa, per tot el que deixem enrere.
- Recança, pel que no hem sabut fer millor.
- Esperança, pel que hem conegut del

Moviment.

Però, per sobre de tot, agraïment per tots aquells que s'han creuat a les nostres vides gràcies als Equips. Hem entès que aquesta és l'autèntica riquesa del Moviment!.

Fins sempre!

Albert Mascaró i Anna M. Padrós
mascaro.albert@gmail.com
annapadrosf@gmail.com

... *En assumir la responsabilitat*

Doncs nosaltres comencem aquests quatre anys també amb un batibull de sentiments:

- Por, perquè és una nova situació que encara no controlem.

- Joia, perquè és una oportunitat per fer un servei al Moviment i a tots vosaltres.

- Confiança, perquè Déu i vosaltres estareu al nostre costat per ajudar-nos en aquesta feina.

- Motivació, perquè aquests darrers tres anys de responsabilitat de sector ens han permès de conèixer molt millor el Moviment, i ha estat un període de preparació per a aquests quatre anys que ara encetem. Estem molt il·lusionats i arribem amb moltes ganes de treballar.

No sabem si l'Anna i l'Albert fa quatre anys devien estar tan atabalats com ara n'estem nosaltres, però el que sí que ens agradaria és poder acabar com ells ho estan fent, amb tanta feina ben feta i amb tanta alegria.

Ens presentem una mica: Som la Victoria i l'Agustín, tenim 3 fills, de 20, 18 i 14 anys. Pertanyem als Equips des de fa 23 anys, vam començar el nostre camí als Equips a Badajoz, vam venir a viure a Barcelona fa 18 anys i ara som de l'EMD Barcelona 178.

Una abraçada per a tots!

Victoria Garcia i Agustín Labrador

» Bones vacances!

A Catalunya Ràdio, els dilluns al vespre emeten un programa titulat *Economia i Empresa*. El dia 20 de juny van fer-ne una edició especial amb el rerefons d'un sopar que se celebra cada any per aquelles dates i en què participen més de mil comensals entre empresaris i autoritats. Es tracta del sopar de les petites i mitjanes empreses, *pimes*, que té lloc a la Sala Oval del MNAC, al Palau Nacional de Montjuïc. Tot sortint de la parròquia vaig sentir-ho a la ràdio del cotxe i el tema em va semblar interessant.

A les acaballes del programa van preguntar a Xavier Marcet, empresari i assessor d'empreses, quins haurien de ser els *deures de final de curs dels empresaris*, per tal que les seves empreses estiguessin en plena forma. Ràpidament va donar una resposta amb cinc pinzellades que poden ajudar-los a la reflexió per a les seves estratègies empresarials. Aquest assessor va presentar cinc pautes per tenir-les en compte. I les presentava succintament, tot breu i concís:

- 1.- Davant dels possibles canvis profunds en el món, enfrontar-nos-hi, no pas amb por i recança, com si fossin amenaces, sinó en clau **d'oportunitat**.
- 2.- Descobrir **què necessiten** els nostres clients que encara no han formulat les seves peticions.
- 3.- Pensar què hem de fer per reforçar el nostre **talent**, personalment i conjuntament.
- 4.- Rumiar què cal fer si hi ha daltabaixos, si tot d'una irrompen les novetats? El que cal és estar ben entrenats per **innovar**.
- 5.- Mirar d'aprendre més, per **liderar i per servir millor els nostres clients**.

Estic segur que molts empresaris prendran bona nota dels consells d'aquest bon assessor.

Mentre sentia tot això, se m'acudia la reflexió següent: no és, d'alguna manera, una empresa el que portem també nosaltres? Una parròquia, un grup de matrimonis, una comunitat, un moviment...no són veritablement empreses?

Sí, sens dubte, són empreses en el sentit més genuí del terme.

Però caldrà que nosaltres, gent d'Església, també ens puguem aprofitar de les reflexions positives per al bé de les nostres comunitats familiars, parroquials i d'Església.

- a) No és cert que hi ha uns grans i profunds canvis a la nostra societat pel que fa al món, a les tècniques, a les comunicacions i a les persones? Com ho contemplem en **clau d'oportunitat** de presentar la Paraula que és l'Evangelí?
- b) Cal fer una mirada atenta als fidels que formen part de les nostres comunitats parroquials, dels moviments i d'altres seccions; i en general a la gent sensible a la dimensió religiosa, per tal **d'estar atents a les seves necessitats** i a les seves possibles aportacions.
- c) Nosaltres en diem pregària, d'aquesta mirada transcendent amb què contemplem els nostres **talents personals i comunitaris**.
- d) La irrupció del papa Francesc a l'Església ha estat una novetat gran i joiosa que ens ha obert moltes portes que romanien tancades i davant de les quals nosaltres hem de saber-nos innovar.
- e) Que tot sigui per **ajudar, acollir, acompanyar i celebrar** tots els nous coneixements.

No es tracta de cercar la llum entre *els fills de les tenebres: I el Senyor va lloar l'administrador del diner, que és enganyós, perquè havia actuat amb astúcia: -Els homes d'aquest món, en els tractes entre ells, són més astuts que els fills de la llum* (Lc 16,8). El que cal, però, és veure que les reflexions i avaluacions sempre són bones i que cal transformar en oportunitats el que massa sovint ens sembla que són obstacles.

Us desitjo un bon estiu: descanseu de les feines laborals realitzades i enfortiu-vos per encarar el proper curs.

Mossèn Josep Lluís Socias i Bruguera
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Any de la Misericòrdia

Molt estimats *équipiers*,

Ens trobem en plena celebració de l'any sant de la Misericòrdia que el Papa Francesc ha proposat oportunament a tota l'Església.

Com bé sabeu, no és la primera vegada a la història que l'Església recorda als seus fills la Misericòrdia de Déu. Cap a la darrereria del segle XVII Santa Margarida Maria Alacoque va rebre la revelació del Sagrat Cor de Jesús: ple de bondat i de Misericòrdia pel pecador, Ell crida a la reparació, és a dir a reconèixer que existim perquè un Amor ens precedeix. La devoció al Sagrat Cor de Jesús data d'aquest moment, amb la pràctica durant nou mesos successius, cada primer divendres de mes, de la confessió, la comunió reparadora i l'adoració eucarística durant 30 minuts; això imprimí un ritme intens de renovació que marcà l'Església fins al Concili Vaticà II.

Cap a mitjan segle XX, Santa Faustina Kowalska va transmetre a l'Església l'espiritualitat de la Misericòrdia, en reprendre la devoció al Sagrat Cor de Jesús, però sota la forma del Senyor Ressuscitat. Es tracta d'una espiritualitat molt senzilla, com la del Sagrat Cor de Jesús: el Rosari de la Misericòrdia a les 3 de la tarda, en memòria de la Passió del Senyor, i la celebració del dia de la Misericòrdia, el segon diumenge de Pasqua, que sant Joan Pau II va instituir, seguint les recomanacions de Santa Faustina.

Atent als temps difícils que es vivien llavors, sant Joan Pau II va publicar la seva encíclica *Dives in Misericordia* (1980) en què recorda al món cristià que la Misericòrdia és un atribut diví: Déu, que és compassió, es commou, està ple de compassió davant l'estat de l'home que se sent desgraciat, miserable i menyspreat. Tot i aquesta condició, Déu no abandona l'home, creat a imatge i semblança seva i pel qual va enviar el seu Fill, que l'estimà fins a l'última gota de sang. *No hi ha amor més gran que donar la vida pels que un estima* (Jn 15,13).

El Papa Francesc fa de la Misericòrdia el fil conductor del seu pontificat i no para d'insistir en l'atribut diví: Déu no abandona l'home, l'home pecador, freqüentment presa de sentiments de maldat, de misèria (material, moral i espiritual) que el fan sentir-se menyspreable i indigne de ser estimat.

Però tot això es tradueix en la vida. No n'hi ha prou de reflexionar sobre la condició de l'home pecador; cal viure i celebrar. És per això, segons el magisteri dels papes recents, que s'ha de revitalitzar entre els cristians la pràctica de la confessió sacramental: hem d'escoltar la paraula eficaç del perdó, que és molt més que l'absolució. El perdó és un signe de l'amor que no abandona l'ésser estimat; és voler el bé de l'altre pel que és i no pel que ens pot donar, sobretot quan pensa que no val res i que no és digne de ser estimat, com el jove de la paràbola del fill pròdig (Lc 15).

Molt estimats matrimonis, us convido a practicar aquests sentiments de Misericòrdia entre vosaltres, sobretot en el diàleg conjugal, ben preparat per la pregària personal i conjugal. Heu d'estimar-vos els uns als altres amb un amor pur i cast, buscant sempre el bé de l'altre per allò que és i no pas per allò que pot donar. I no perdeu l'oportunitat de fer una bona confessió, aprofitant, per exemple, el retir anual, que és molt important per tornar a trobar l'ambient espiritual propici per escoltar en el silenci, el misteri de l'amor i de la Misericòrdia, la paraula del perdó que guareix les ferides del cor i no deixa cicatrius. Que el Senyor us beneeixi i us protegeixi.

Pare José Jacinto Ferreira de Farias, SCJ
Consiliari espiritual de l'ERI

» *Trobada de l'ERI a Barcelona el març 2016. Comentari dels responsables de la Zona Euroàfrica*

Durant la primera setmana de març, Barcelona es convertí en el centre internacional dels Equips de la Mare de Déu. L'ERI (**Equip Responsable Internacional**) es va reunir a la Casa d'Exercicis dels Jesuïtes de Sarrià del dia 8 al 13; i, els dies previs, del 4 al 6, l'Equip Satèl·lit de Pedagogia (un dels equips internacionals de treball dirigits per l'ERI) es reuní al veí Monestir de Sant Pere de les Puel·les.

L'ERI és l'equip de servei que acompanya l'actual matrimoni responsable internacional del Moviment, els portuguesos To i Zé Moura-Soares. Aquest equip està compost per matrimonis representatius de totes les zones del món, de manera que assegurin la unitat i la fidelitat al nostre carisma fundacional, des de l'enorme diversitat de cultures dels 80 països on són presents els equips.

La funció essencial de l'ERI és la definició de les Orientacions de Vida, un dels tres pilars de la nostra espiritualitat conjugal, juntament amb els Punts d'Esforç i la Vida d'Equip. Per difondre i ajudar els *équipiers* a viure aquestes orientacions, sempre vinculades a les necessitats de les parelles i de l'Església en cada moment, l'ERI desplega una intensa activitat i moltes tasques concretes: l'organització dels Col·legis Internacionals i de les grans Trobades, l'elaboració dels Temes d'Estudi que s'ofereixen cada any a totes les superregions del món, les investigacions sobre aspectes concrets del nostre carisma, l'actualització dels documents oficials relatius a la pedagogia i organització del Moviment, l'impuls de l'expansió internacional dels Equips, les relacions amb el Vaticà, etc. etc.

Els membres de l'ERI, en contacte permanent per internet, es reuneixen presencialment tres cops l'any, en sessions de cinc dies de durada. Una d'aquestes tres reunions anuals es fa de manera itinerant amb l'objectiu d'entrar en contacte amb els *équipiers* d'arreu del món, conèixer-ne la realitat i animar-los i orientar-los en llurs projectes. Precisament en aquesta ocasió, l'ERI ha triat la Regió de Catalunya i Menorca, i en concret Barcelona, pel seu paper fonamental en la història dels EMD a Espanya, pel potencial dels seus més de 100 equips, molts de força veterans i que, doncs, tresoregen una gran experiència de Moviment i d'Església, i per animar-ne la necessària revitalització, cosa bastant comuna

a moltes regions europees. És per tot això que, en el marc de la reunió, es produí una trobada de treball i amistat amb tots els matrimonis de la Regió que actualment exerceixen responsabilitats i serveis, en què es va reforçar el coneixement mutu i es reflexionà sobre el futur dels equips. Aquesta trobada estigué oberta a tots els matrimonis que van voler-hi ser, i es va acabar amb un sopar compartit molt agradable.

Molts assumptes de la vida del Moviment a nivell internacional es van treballar durant la reunió de l'ERI. Entre tots, destaca l'organització de la propera Trobada Internacional, que en serà la dotzena i es farà a Fàtima del 15 al 20 de juliol del 2018. A Fàtima culminarà un període de la vida del Moviment caracteritzat per posar els ulls i el cor en la nostra Missió com a portadors de la Bona Nova del matrimoni i la família, que ha coincidit providencialment amb l'Exhortació del Papa Francesc *Evangelii Gaudium* i els treballs del Sínode dels Bisbes.

L'organització de la Trobada de Fàtima exigirà durant dos anys els més grans esforços de l'ERI i dels vuit equips de servei portuguesos, i centenars de matrimonis col·laboradors, que miraran de configurar un programa atractiu i la millor acollida per als deu mil assistents que s'esperen a la Basílica de la Santíssima Trinitat, que serà la incomparable seu de l'esdeveniment.

La logística és essencial, però encara més important és la preparació espiritual per a la Trobada i els nous horitzons del Moviment. Per tal de fer-ho efectiu, l'ERI ha encarregat a les superregions d'Itàlia i d'Espanya els Temes d'Estudi dels dos propers cursos: el de 2016-2017, amb el títol d'*Els desafiaments pastorals de la família en la Nova Evangelització*, i el del curs 2017-2018, *La Missió de l'Amor*. Temes apassionants amb vista a la renovació de l'Església i el paper dels Equips.

També es van repassar molts altres treballs en marxa, com ara l'anàlisi de la situació i les necessitats dels equips veterans, la renovació dels documents del Moviment per fer-los més accessibles i més atractius per als joves d'ara, els projectes per a l'expansió del Moviment en molts altres països, o la reflexió sobre els consiliaris atesa la falta cada cop més evident de sacerdots.

José Antonio i Amaya Marcén-Echandi
ERI – Responsables Zona Euroàfrica

» *Trobada de l'ERI a Barcelona el març 2016. Comentari dels responsables de Catalunya i Menorca*

Dins el cicle habitual de treball, l'ERI, Equip Responsable Internacional, es reuneix quatre cops l'any. Tres d'aïtals reunions tenen lloc al Secretariat de París, però per a la quarta trien una de les moltes ciutats del món on hi ha presència dels Equips i, de les seves hores de treball, en reserven unes quantes per conèixer les dinàmiques i els equips de la regió.

Enguany la ciutat escollida ha estat Barcelona.

Els membres de l'ERI van aterrar a la nostra ciutat, literalment, entre el dilluns i el dimarts de la segona setmana del mes de març. Els primers dies van ser de feina intensa, com acostuma a passar en aquestes trobades.

El divendres, però, va ser diferent, ja que vam poder passejar amb ells per Barcelona i portar-los a veure la Sagrada Família, icona religiosa, turística i arquitectònica de la ciutat, expressió de la profunda religiositat d'un home, Antoni Gaudí, que va anar creixent en fe i vocació al mateix ritme que ho feien les torres del temple. La visita va incloure una entrevista molt interessant amb el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, consiliari que fou d'un equip de Menorca i amant dels EMD, a qui els membres de l'ERI van exposar els seus propòsits i projectes. El senyor bisbe ens va animar a tots a seguir treballant pels matrimonis i les famílies, especialment a l'arxidiòcesi de Barcelona, on s'obre una nova etapa amb l'arribada de Mons. Omella com a nou arquebisbe, etapa a la qual els Equips estan cridats a participar, no només com a membres de l'Església, sinó també com a Moviment.

Els Moura-Soares, el pare Ferreira de Farias i els Marcén-Echandi

Els Mascaró- Padrós i els Pérez-Gómez-Ferrer

El dissabte va ser un dia de feina i festa a parts iguals: el matí va ser de feina per a tots, tant per a l'ERI, que va continuar amb les seves reunions de treball, com per a nosaltres, que vam aprofitar per celebrar la reunió intersector. I a la tarda, la Trobada i la festa! Els membres de l'ERI es van reunir amb els més de cinquanta *équipiers* de Catalunya i Menorca que van acudir a escoltar-los, compartir-hi inquietuds, explicar-los què som, què fem, com vivim el Moviment...

Sota el lema "un món en transformació interpel·la els Equips", Tó i Zè van saludar els equips de Catalunya i Menorca. José Antonio i Amaya Marcén-Echandi, els responsables internacionals de la nostra zona, ens van presentar els matrimonis que formen l'ERI, i les tasques que cadascun d'ells ha assumit dins d'aquesta estructura. Així, vam escoltar el testimoni del matrimoni francès Rémi i Françoise Gaussel, que ens van parlar de la importància de la difusió dins del Moviment, i el de Roberto i Graça Rocha, del Brasil, amb qui vam reflexionar sobre l'animació dels equips veterans. Després, Alberto i Mercedes Pérez-Gómez Ferrer van presentar la súper regió d'Espanya, i nosaltres, l'Albert

Una estona per compartir

Les ofrenes durant l'Eucaristia

i l'Anna, responsables de la regió de Catalunya i Menorca, vam plantejar un recorregut pel que havien estat els Equips a casa nostra, el que són ara però també el que volem que siguin, els nostres reptes i les nostres il·lusions per al futur dels Equips, i que desitjàriem que tots sentíssiu com a pròpies.

La part més formal de l'acte va finalitzar amb un resum de la situació actual del procés de beatificació del pare Caffarel i un animat col·loqui entre tots els assistents. L'Eucaristia, presidida pel consiliari de l'ERI, el pare Farias, és la constatació de la nostra dimensió espiritual i de la nostra confiança en el Pare, a qui encomanem el futur dels Equips.

La trobada va acabar com no podia ser de cap més manera: amb un petit refrigeri en què vam compartir els productes de la nostra terra i que ens va permetre de conèixer-nos millor.

Un cop tot ha passat, i vist amb perspectiva, com a responsables regionals que érem en aquell moment, valorem amb agraïment el gest de l'ERI cap a Catalunya i Menorca. No són temps fàcils per al matrimoni cristià, com ja es va comentar àmpliament, i els Equips no sempre ens hem sabut adaptar a aquestes situacions. Però part de la nostra força està en la internacionalitat, i, sens dubte, la presència dels matrimonis de l'ERI a Barcelona ha estat com una finestra oberta a través de la qual s'han esquitllat 12.000 equips d'arreu del món per animar-nos a seguir tirant endavant.

Albert Mascaró i Anna M. Padrós

» ***La Trobada General. Síntesi a càrrec dels responsables de Catalunya i Menorca***

La Trobada General és sempre un motiu d'alegria i il·lusió. Però viure-la des de l'organització no és ben bé el mateix!

La feina comença uns quants mesos abans, pensant on es pot fer, quin en serà el motiu, qui ens hi ajudarà...

Enguany vam pensar que al Sector del Vallès feia temps que no se'n feia cap, i ens va semblar que era una bona oportunitat perquè els *équipiers* d'arreu de Catalunya i Menorca s'hi acostessin i el coneguessin. Hem d'agrair a l'Escola Pia de Terrassa la seva acollida i col·laboració, tant en la preparació com en el dia mateix de la Trobada.

Pensant en qui ens podia ajudar a preparar-ho, l'opció era clara: calia demanar-ho a la gent del sector. La veritat és que va ser una experiència molt interessant, que ens va permetre d'acostar-nos més als equips del Vallès i conèixer-ne millor la realitat. Des d'aquestes línies, tot el nostre agraïment per la seva inestimable ajuda.

El dia de la Trobada passa sense ni adonar-te'n! Sí que és veritat, però, que n'hi ha prou de veure l'animació de la gent, les abraçades i els somriures, per entendre que un dels grans valors del Moviment és aquest: el valor de la trobada, del compartir, de l'amistat.

La presència del bisbe Sebastià a la conferència principal i a l'Eucaristia, magnífiques, dibuixa l'altre aspecte important dels Equips de la Mare de Déu: el seu compromís amb l'Església, imatge del Crist a la terra.

Tot plegat, una jornada de treball i reflexió, i també de festa, que ens agrada de recordar com un dels moments més intensos del curs que ara cloem.

Albert Mascaró i Anna M. Padrós

» *La Trobada General.*

Conferència de monsenyor Taltavull

Monsenyor Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, ens va honorar amb la seva presència i acompanyament al llarg de tota la Trobada General. Però no només: va oferir-nos una conferència matinal –tan interessant i documentada com amena i engrescadora- i a més va presidir l'Eucaristia concelebrada amb què, ja a la tarda, es va cloure la jornada.

Ara, però, centrem-nos en la conferència; fou una dissertació centrada en el lema de la Trobada General: **No passem de llarg. Compromesos!** Monsenyor Taltavull posà el focus de la seva dissertació en un interessant passatge de l'Exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, del papa Francesc: *Es tracta d'integrar tothom, s'ha d'ajudar cadascú a trobar la seva pròpia manera de participar en la comunitat eclesial, perquè se senti objecte d'una misericòrdia 'immerescuda, incondicional i gratuïta'. Ningú no pot ser condemnat per sempre, perquè aquesta no és la lògica de l'Evangeli* (AL 297).

Sempre a l'entorn d'aquesta reflexió, monsenyor Sebastià Taltavull estructurarà la seva xerrada en els deu punts següents, punts que anà descabdellant un rere l'altre amb profusió de comentaris, anècdotes i fins i tot acudits que van ajudar-nos a copsar amb major claredat l'abast de la seva exposició:

- ✓ El compromís és la resposta constant a les crides que el Senyor ens fa
- ✓ Compromesos per fer front a la indiferència
- ✓ El pare Caffarel ens ha donat Déu!
- ✓ El compromís de Jesús té la preferència pels més pobres
- ✓ En comptes de diagnòstics depriments, remeis encoratjadors
- ✓ Davant les 'nafres' del Senyor, què fem?
- ✓ Les arrels cristianes i la projecció missionera del compromís
- ✓ Viure el compromís des dels EMD i no passar de llarg
- ✓ Un compromís preferencial per les famílies 'ferides'
- ✓ Ser 'misericordiosos' amb els altres com el Pare ho és amb nosaltres

Al llarg de cinc quarts d'hora que se'ns feren sorprenentment curts, el senyor Bisbe, bon coneixedor del nostre Moviment i dotat de grans qualitats didàctiques, se'ns ficà tots a la butxaca. Torni sempre, monsenyor Taltavull!

Pere Gil i Montserrat Arespacochaga

EMD Terrassa 17

» *La Trobada General. Impressions d'una équipier de Barcelona*

I finalment va arribar el dissabte 9 d'abril de 2016, dia que vam participar a la Trobada General dels Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca.

La jornada va començar amb la recepció a l'Escola Pia de Terrassa, amb dolços i begudes per esmorzar –per cert, tot estava d'allò més bo!–. Seguidament, els responsables regionals van fer la presentació de la jornada i després van donar pas al bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Sebastià Taltavull, que va fer una ponència molt interessant sobre el compromís que ens ha de moure: ***No passem de llarg. Compromesos!***

Després de la ponència i d'un breu descans, van començar els tallers, que ens van fer reflexionar sobre diversos temes.

En acabar els tallers, vam fer un dinar de germanor que vam aprofitar per relacionar-nos amb altres matrimonis i consiliaris del Moviment, cosa que va ser molt enriquidora. I sense més dilació començarem els tallers de tarda: dansa, música i noves tecnologies.

Per acabar la jornada vam celebrar l'Eucaristia, molt intensa i viscuda. Tothom hi va participar activament, fins i tot els més menuts amb els seus missatges.

Finalment ens vam fer la foto de família –tots hem quedat molt guapos!–, i ens vam acomiadar fins a la Trobada General que ve.

» *La Trobada General. Impressions d'un matrimoni de Menorca*

No passem de llarg. Compromesos! Aquest va ser el lema de la Trobada General dels Equips de la Mare de Déu (EMD) que es va celebrar el dissabte dia 9 d'abril a l'Escola Pia de Terrassa, en la qual vam participar sis matrimonis i un Consiliari dels Sectors de Menorca.

A la Trobada ens vam sentir molt ben atesos, primerament per l'equip d'acollida i després per totes les parelles assistents, especialment totes aquelles que d'una manera o altre estan vinculades amb Menorca.

Trobada festiva amb un caire formatiu que com ja hem dit al començament, ens interpel·lava amb el compromís en els diferents àmbits de la societat i de l'Església, compromís que vam poder viure i sobre el qual vam poder reflexionar als diferents tallers. Val a dir que a tots, els tallers se'ns van fer curts, i aquest és un senyal molt bo.

Amb aquest regust de **no passar de llarg** vam tornar a agafar l'avió de tornada cap a Menorca, amb la fotografia mental d'aquest dia de germanor.

Xavier Janer i Marga Alles

EMD Ferreries 13

» *La Trobada General.* *Impressions d'un matrimoni* *del Sector de Reus*

El passat 9 d'abril va tenir lloc a l'Escola Pia de Terrassa la Trobada General dels Equips de Catalunya i Menorca. Ens sentim molt afortunats d'haver-hi assistit, va ser un dia molt intens!

L'acollida ja prometia: abraçades, petons, cafè i pastissos...

Aquest encontre ens féu conèixer altres components d'aquesta gran família, alhora que ens permeté de saludar els que ja coneixem, que cada cop en són més!

El senyor Bisbe Sebastià Taltavull, un gran comunicador, ens va oferir una xerrada farcida d'anècdotes i pinzellades simpàtiques i plena de missatges encoratjadors.

No passem de llarg. Compromesos! Va ser el lema d'aquesta diada. Vam tenir l'oportunitat de triar entre set tallers formatius simultanis que ens van ajudar a reflexionar plegats sobre el COMPROMÍS que com a matrimoni cristià ens toca assumir en el nostre dia a dia.

En finalitzar els tallers, una pausa per dinar, entrecanviar impressions, continuar saludant o coneixent nous membres com va ser el nostre cas. Per la tarda 3 tallers a escollir de caire lúdic i participatiu.

Com a cloenda, una celebració eucarística on vam donar gràcies per aquesta jornada de convivència i formació en què fills i filles d'*équipiers* van tenir un protagonisme especial a l'hora de les pregàries.

L'Anna i l'Albert es van acomiadar com a responsables regionals amb la tranquil·litat que dóna la feina ben feta i la presentació de la Victòria i l'Agustín, que prenen el relleu amb il·lusió.

L'esforç organitzatiu es feia notar en cadascuna de les activitats programades i vam marxar a casa amb molt bon gust de boca i contents de formar part d'aquest Moviment tan profitós per a la nostra vida de matrimoni.

Un dia per recordar!

Diego i Anna Maria
EMD Cambrils 1

» *La Trobada General. Impressions d'un équi-pier dels Sectors de Tortosa*

Una trobada, des de la més senzilla a la més multitudinària, és un motiu per a sentir-nos part d'una realitat que està més enllà del nostre matrimoni i del nostre equip. Com tota família, necessitem celebrar i renovar els nostres vincles. El passat dia 9 d'abril ens vam trobar a l'Escola Pia de Terrassa molts dels membres de la gran família dels Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca; allí estàvem des dels més petits, que van ser situats en el mateix centre de la celebració eucarística que va cloure la jornada, als més majors, que sempre ens donen testimoni de fidelitat a la vocació traçada pel Pare Caffarel.

Tota la jornada va girar entorn del compromís. En el lema, **No passem de llarg. Compromesos!**, ressonava la paràbola del bon samarità, que va ser un element central en la ponència del bisbe Sebastià Taltavull. Amb les seves paraules ens va interpel·lar, seguint el Papa Francesc, perquè no caiguem en el pecat de la indiferència. Els tallers, per la seva banda, eren una invitació per aprofundir en alguna dimensió més concreta la diversitat de compromisos.

I un últim apunt, que també té a veure amb el compromís. Terrassa va ser el comiat, després de sis anys de servei, d'Albert i Anna de llur responsabilitat al capdavant dels Equips de Catalunya i Menorca. Hem conegut de prop tot l'esforç i tot el treball que hi han esmerçat i és de justícia agrair-los-el. Alhora va ser l'ocasió de donar la benvinguda a Agustín i Victoria com a nous responsables; també amb ells hem compartit moltes coses i sabem de la seva generositat i de les seves capacitats. Estem segurs que ells també faran molt de bé al nostre Moviment. Pregarem per ells.

Santi Carbó
EMD Tortosa 7

» ***La Trobada General.***

Pinzellades Tallers - Compromís des del servei. Solidaritat amb Guatemala

Sabiem la feina que estan fent amb molta efectivitat en Francesc i la M. Àngels, promotors de l'ONG *Oberts al Món* i per poder-ho conèixer millor ens vam apuntar al seu taller. Les seves explicacions van satisfer de llarg la nostra curiositat.

Quan tens el desig d'ajudar trobes les oportunitats i la manera de fer-ho. Amb altres companys de Terrassa, travessen l'oceà i amb l'ajut d'un monja dominica de l'Anunciata fan una prospecció en una de les regions més pobres de Guatemala, visiten diversos pobles i copsen els problemes de barraquisme i les deplorables condicions d'higiene i salubritat. Les monges també els mostren les escoles i veuen les aules en barracons i les necessitats d'ajuda per oferir educació als infants i joves d'aquelles regions tan primitives.

Tornen a casa però no pas per oblidar l'experiència viscuda, ans al contrari: creuen que han de donar-hi resposta. En parlen al cercle d'amistats i projecten tota una organització al servei de l'educació i la formació. Així neix *Oberts al Món*, per als pobres més pobres de Guatemala.

D'això ja en fa 11 anys. D'aleshores ençà, cada estiu llurs vacances són per anar a visitar aquells poblats i aquelles persones i aquells infants i dur-los tot el que han pogut recollir durant l'hivern. Demanen subvencions als ajuntaments, empreses i totes les institucions possibles, i organitzen trobades i festivals per recollir diners per a la causa. També han posat en marxa un sistema d'apadrinament d'escolars.

Cada any intenten cobrir nous projectes: arreglen escoles i en fan de noves. Són molt amics dels nois i noies, dels pares i sobretot de les dominiques de l'Anunciata que, segurament ho veuen tot plegat com un miracle.

Com deia el P. Lluís Armengol, *L'actitud cristiana ha de ser possibilista. Si no puc fer cent, faig deu, o un, o mig. Però faig. És la goteta que ens demana el Senyor. La resta ja la farà Ell. I no oblidem que moltes gotetes fan un riu. I els rius omplen l'oceà.*

Antoni i Conxita Codina-Filbà
EMD Mataró 5

» ***La Trobada General. Pinzellades Tallers - Compromís des de l'acollida i l'acompanyament***

Una aula de l'Escola Pia de Terrassa plena com un ou: a més dels seients habituals dels pupitres s'han anat afegint més i més cadires procedents d'altres aules del voltant. No s'hi cap, l'expectació és màxima. De la tarima estant, una dona de vuitanta anys parla i s'explica, enèrgica com un terrabastall. És la germana M. Victòria Molins, STJ.

Ens parla amb goig dels seus llargs decennis com a directora de l'elitista Col·legi de les Teresianes de Ganduxer. Ens explica que està acostumada a manar, a decidir, a coordinar, a assumir responsabilitats.

Tanmateix, ens diu que la major felicitat l'ha trobada ara, de gran, a la comunitat que amb altres germanes teresianes com ella han creat al cor del Raval, acollint i acompanyant els més desafavorits entre els desafavorits del nostre país. I ens explica la diferència entre solidaritat i acompanyament: la primera és necessària i, en casos d'emergència social, urgent i ineludible, i es pot mesurar estadísticament perquè tracta de proveir centenars, milers de persones amb alimentació, roba, medecines; ella, en canvi, es dedica a l'acompanyament, a mirar d'ajudar persones –persones úniques i irrepetibles- a sortir del pou de l'exclusió social, de l'abandó, de la droga, de la presó, dels centres d'internament d'estrangers.

Ens passa imatges. Imatges de persones. I ens diu que la seva satisfacció més pregona ha estat quan alguna d'aquestes persones li ha dit que ella és la seva mare, la mare que no té o que no ha tingut mai. Tots esclatem amb una ovació emocionada per a la Viqui Molins. Gràcies, moltes gràcies per tant d'amor!

Pere Gil i Montserrat Arespachaga
EMD Terrassa 17

La Trobada General

album fotogràfic

Terrassa, 9 d'abril del 2016

Benvinguda als EMD de Mn. Fidel Catalan en nom del Bisbe de Terrassa,
Mons. Josep Àngel Saez Meneses

Eucaristia concelebrada

Conferència de Mons. Taltavull

L'Albert i l'Anna M.

Presentació de l'Agustín i la Victòria

Pregària cantada i ballada a la Missa

Taller d'en Xavier Casanovas

Homilia de Mons. Taltavull

Taller d'en Tomàs Molina

Vista general de la sala d'actes

Taller de Mn. Joan Àguila

A punt de dinar

Taller de la Gna. Conxa Adell

» *La Trobada General.* *Pinzellades Tallers - Compromís* *des de l'entorn i la sostenibilitat*

Aquest taller, impartit per Tomàs Molina, llicenciat en física i home del temps a TV3, ens féu reflexionar sobre la casa comuna de tots els qui habitem el planeta a partir de l'encíclica del Papa Francesc *Laudato si'* sobre el medi ambient.

El primer punt de reflexió fou que fa 50 anys la població mundial era de 3.500 milions de persones i ara ja en som 7.000 milions. A partir d'aquí vam anar apuntant temes que afecten la sostenibilitat: consum, aigua, contaminació, justícia social, deixalles, economia, energia, globalització, conflictes, demografia.

Vivim en una Casa comuna, casa de tots, molt diversa en pensaments, religions i formes de vida i, en el que anomenem primer món, no ens adonem que els béns són limitats i comprem sense preocupació el que podem pagar encara que no ho necessitem. Hi ha una polarització social creixent. A qui interessa que consumim? D'on ve tanta producció? Cal consumir tant? Consumim per viure o vivim per consumir? La gent de bona fe pensem que els altres també en són i no fem res més. Tots ens autolimitem en la nostra actuació.

Vam plantejar-nos què deixarem a les properes generacions, perquè aviat escassejaran els recursos. Cal promoure valors com l'austeritat, l'esforç i la paciència, ser conscients dels reptes, participar, involucrar-nos, formar-nos i practicar un consum responsable. Els cristians hem de ser protectors de l'obra de Déu.

Resumint, vam ressaltar les següents conceptes: reflexió, conscienciació, autolimitació, punt de vista d'altri, autocrítica, recursos **limitats, esforç i paciència, consum responsable i implicació com a cristians.**

Eduard Monllor
EMD Barcelona 173

» *La Trobada General. Pinzellades Tallers - Compromís des de les noves tecnologies*

En Vicenç Vila i la Gemma Bas, matrimoni dels EMD de Terrassa amb cinc fills –tres dels quals presents al taller–, ens expliquen llur trajectòria fins a arribar al dia d'avui. Cal destacar un punt d'inflexió important: pel febrer de 2012, en llegir que el Papa Benet XVI dona les primeres indicacions per viure l'Any de la Fe, rumien la possibilitat de fer un documental perquè els cristians puguem professar d'una nova manera el Credo. En surt **Jo Crec**, el primer film del món en 3D que tracta en profunditat el Credo i les raons que fonamenten la fe de les persones.

Arrenquen la productora Global3dsolutions amb la tècnica 3D. Aquesta empresa sorgeix amb l'objectiu d'ajudar institucions i empreses en llur comunicació, emprant les noves tecnologies, en projectes al servei de l'Església. Ser enmig del món vol dir entrar en l'univers tecnològic, ja que aquest és el llenguatge i la comunicació de les persones en el món d'avui. Han utilitzat el 3D pel seu caràcter innovador: es capta més l'atenció de l'espectador, es reté millor en la memòria i sobretot provoca un impacte emocional molt superior.

Veiem un tràiler del **Jo Crec** i un llibre en 3D; ens posem les ulleres i gaudim de l'impacte. Encetem un diàleg sobre com emprem les noves tecnologies, en què tothom hi diu la seva i acabem amb un fort aplaudiment per al Vicenç i la Gemma.

Manel i Mercè Espanya-Masip

» *Per sempre més Equips de la Mare de Déu - Trobada de Veterans*

Vam convocar, el passat dia 9 de maig, la primera Trobada de Veterans conjunta per a tots els Sectors de Barcelona. Es tractava de reunir els *équipiers* que ja no ho poden fer mensualment per raó de la seva mobilitat, per edat... El fet de no reunir-se no vol dir que no continuïn formant part dels Equips i per això volem que aquesta iniciativa els ajudi a mantenir ben viu el sentiment de pertinença al nostre Moviment.

Vam començar amb la benvinguda i una pregària. En acabat, ens vam presentar tots els assistents, tot plegat 18 persones –6 responsables dels sectors assistents i 12 veterans–, a qui vam agrair moltíssim la seva presència. Vam acabar amb un petit berenar i la celebració de l'Eucaristia, a la qual vam assistir gairebé tots els reunits.

Ha estat una Trobada que, encara que no ho sabéssim, la necessitàvem tots, tant *els més joves* que l'organitzàvem com el veterans invitats.

Per a nosaltres, ha estat una Trobada de coneixement de quines coses es feien anys enrere, d'escoltar gent que va conèixer el pare Caffarel, de veure com n'és d'important l'estructura de les reunions, que, encara que no sempre se segueixen al peu de la lletra, sempre s'hi acaba retornant. I sobretot, el que ens ha cridat més la atenció, és veure que la pertinença als EMD és com una marca d'identitat que es porta molt endins, tant, que encara que la gent es faci gran i deixi de tenir ganes de moltes coses, sempre se'n tenen del Equips. I, a més, la seva experiència d'aquells anys, entre els 50 i els 60, ens pot ensenyar molt a la resta. El que ja hem dit: necessitem dels nostres grans *équipiers*.

I, per als veterans, aquesta Trobada ha significat que, encara que els seus equips ja no continuïn sent tal com havien estat, el Moviment els segueix acollint i hi compta. Tant els que no van poder venir per qüestions d'agendes com els assistents, ens van transmetre que els semblava d'allò més bé aquesta proposta, perquè els dona la possibilitat de reviuir el fet de pertànyer als EMD.

Només cal demanar a tots aquells que es trobin en aquesta situació, que s'animin a apuntar-se a la propera Trobada de Veterans.

Victoria i Agustín – Ofelia i Ramón – Lourdes i Liberto

» *Recés de Pasqua del sector H*

El passat 30 d'abril els *équipiers* del Sector H vam reunir-nos per fer un dia de recés: escoltar i meditar sobre un tema que ens va plantejar Mn. Gaspar Mora referent al Sínode de la Família. Vam iniciar la jornada amb una celebració eucarística participada en els textos i cantada per tots nosaltres, que ens va ajudar a interioritzar la jornada que anàvem a començar.

Deia Mn. Mora que del treball del Sínode el més important era el text que va sortir de les mans del Papa Francesc, molt extens i elaborat. El mossèn va explicar alguns punts dels tres aspectes que semblen bàsics per a les famílies i sobretot per a nosaltres *équipiers* implicats en l'espiritualitat conjugal. Aquests tres aspectes són: situació de la família, posició de l'Església i perspectives pastorals.

Sobre el primer tema va posar l'accent en què a les famílies cal formar-hi consciències, i no pas substituir-les. Fer-se càrrec de la cultura i la forma de pensar de cada país, i de l'origen de cada cultura; molt important l'evangeli de la família.

Pel que fa a la posició de l'Església va dir que s'ha de dialogar, i per dialogar es necessari tenir coses per dir que interessin el receptor; per tant s'ha de viure el món i la cultura. La prolongació de la vida fa que s'hagin de trobar diàlegs nous. Paradoxalment, de la regulació de la natalitat no en parlen enlloc.

Parlant de les perspectives pastorals, creu que tota l'Església ha de fer una conversió sincera, no parlar de normatives ans proposar valors, valors que han de fonamentar les parelles i les famílies.

Mn. Mora ens reflexionava que hem de creure en el Déu que estima i que avui no hi és, no se'l té en compte. El món està molt secularitzat i l'Església ha d'ajudar en aquesta cultura secularitzada. Aprendre a estimar amb perdó i cultura.

Acabada l'exposició del tema –que evidentment va ser més llarga i profunda que aquest resum–, vam tenir una bona estona de preguntes i respostes per part dels *équipiers*, que vam poder enriquir el nostre coneixement amb un extens diàleg amb Mn. Mora.

Finalment vam compartir el dinar que, seguit d'una sobretaula molt animada, va posar punt final al dia. I fins a la propera trobada!

Francesc Oriol Tarrats

EMD Badalona 5

Sector H

» *Relleu de Responsables de Sector a Menorca*

Aquest curs comença una nova etapa per a nosaltres, ja que hem acceptat d'assumir el relleu d'en Lluís i na Mari com a responsables del Sector A de Menorca.

Hi hem pensat molt abans d'acceptar-ho, ja que no hi comptàvem i que ens sentim més aviat petits.

Però si Déu ens crida mitjançant els nostres germans a un major amor, aquí estem i que Ell faci el que vulgui de nosaltres.

La nostra responsabilitat ens ha de dur a fomentar la unitat entre els membres dels Equips i l'Església, aprofundir en l'essència del Moviment i cercar en l'oració i l'Eucaristia el nostre estaló.

Ens fem el propòsit de ser fidels al carisma dels Equips de la Mare de Déu com a vertader do de Déu; formar-ne part i treballar amb un equip que ens ajudi en les nostres responsabilitats; i, per aconseguir-ho, ens posem sota el guiatge de Jesucrist i demanem l'ajuda de la Verge Maria, Patrona i Mare dels Equips.

Josep Pons i Joana Martí

» *Un espai per retrobar la serenor*

Els exercicis espirituals dels EMD Menorca van tenir lloc al Seminari diocesà (Ciutadella) els dies 4,5 i 6 de març de 2016. El director va ser Mn. Joan Bauzà i Bauzà, capellà de Mallorca que ha estat missioner al Perú i és actualment Degà-president del Capítol de la Catedral de Mallorca. Gran comunicador, li agrada escriure, i les seves ponències les presenta ben estructurades, parla de manera planera fent servir un llenguatge entenedor i accessible per a tothom. Fa bones síntesis de la realitat del món.

No vinc a dir res de nou, vinc a començar de bell nou! Amb aquestes paraules se'ns dirigia Mn. Joan, amb bon mallorquí. Se'ns farà francament difícil per no dir impossible descriure la passió, la força, l'amor que Mn. Joan projectava en cadascuna de les seves paraules quan parlava del Pare Nostre, del qual es va confessar *un autèntic i complet enamorat!* Sí, quan el sentíem parlar des del cor, vèiem la veritat del seu cor enamorat.

Vet aquí algunes de les idees que ens va transmetre:

- ✓ Venir de Déu i tornar a Déu, és dir-li... *Pare!*
- ✓ Santificar el seu nom és elevar la nostra pregària com d'una font que brolla *fins a arribar al cell!*
- ✓ L'amor, quan és vertader, té pressa i ens fa dir *...sigui amb nosaltres el vostre Regne... Veniu!*
- ✓ El treball del dia a dia és alegre *quan el pa és per a tots!*
- ✓ Demanar que es faci la vostra *voluntat* és fer que la seva sigui *la nostra!*
- ✓ En l'ofensa no hi hem de veure el pecat, sinó el *germà!*
- ✓ Dins aquest món puntual, els cristians hi som... *encara!*
- ✓ Un miracle comença quan hom ho dóna... *tot!*
- ✓ I el perdó i l'amor són la millor simfonia, amb tres notes: *estima, estima... estima.*

I així va ser, enmig del nostre dia a dia, de les nostres ineludibles obligacions, com una vegada més els EMD ens han regalat aquest volgut i necessari espai per al silenci, la contemplació. Aquest recés ens ha donat la gràcia de retrobar la serenor que se'ns escapa de mica en mica quan ens deixem endur per l'irrefrenable ritme de la vida; ens ha donat l'oportunitat de redescobrir que és en el nostre interior on trobarem aquell director d'orquestra capaç de transformar aquest irrefrenable ritme amb la *millor simfonia*.

Vam gaudir amb aquests exercicis espirituals que amb alegria i gratitud vam compartir i en què vam participar: gràcies per cada bon dia, per les pregàries dels matins, pels *bon profit!* dels migdies asseguts a taula tots junts, per les ponències de Mn. Joan, pels diàlegs en parella i per la posada en comú i, en acabar el dia, per la pregària i el *bona nit* abans de donar pas al repòs.

Observàvem de cua d'ull les anades i vingudes dels nostres responsables perquè tot sortís bé i no ens manqués de res. Vam acabar celebrant l'amor i el perdó de Déu en l'Eucaristia on, al moment de la comunió, Mn. Joan ens convidà metafòricament a... *menjar-nos el Crist a besades!*

I ara ens toca seguir l'Esperit, que vol dir *tothora*, inventar de bell nou, *recomençar!*

EDIP - Menorca

» ***XLIII Trobada de Final de Curs dels EMD de Menorca***

El diumenge dia 5 de juny, els equips de Menorca vam celebrar la nostra cloenda del curs 2015-2016, juntament amb la comunitat de Sant Antoni Abat de Maó: en aquesta parròquia vam participar conjuntament en l'Eucaristia dominical. La celebració va ser presidida pel rector, Mn. Rafel Portella.

Tot escoltant la paraula de Déu, elevat les nostres pregàries i els nostres cants, els equips començàvem així de la millor manera, en comunitat, aquesta jornada. Abans d'acabar, na Mercè i en Joan, responsables de sector, en nom dels equips van agrair en primer lloc l'acollida per part de la parròquia, i tot seguit van convidar les parelles i matrimonis interessats a conèixer els EMD, i els van animar a compartir aquesta experiència de fe i amor, aquest caminar en parella fent present Déu entre nosaltres.

En acabar la celebració, vam passar una estoneta al pati de l'església parroquial on vam compartir una picadeta abans de marxar cap al pinaret de S'Algar (Sant Lluís) on acabariem de passar aquesta agradable jornada de convivència. Vam ser acompanyats per alguns dels nostres consiliaris, i pel nou grup des Castell que prest formarà part de la nostra família dels equips: benvinguts!

Entre acudits i rialles, contents i satisfets d'haver compartit i recorregut un trosset més de camí, i en l'espera de retrobar-nos el proper curs, ens acomiadàvem tot desitjant un bon estiu a tothom!

EDIP

F13 Menorca

» *Trobada de Final de Curs del Sector de Reus*

El diumenge dia 5 de juny ens reunim a la parròquia de Vila-seca per compartir i celebrar un dia de festa.

“ Quan prioritzem el bé de l'altre, està actuant l'Esperit Sant. Em porta cap al millor de mi mateix.” “ Quan naixem tenim dues opcions: Esperança o Caos; nosaltres triem.”

Testimonis del documental **Jo Crec**, que omplen la primera part de la nostra trobada, i ens fan sentir la força i l'alegria que ens dóna la Fe.

Després de participar de l' Eucaristia amb la comunitat, ens acostem a l' Ermita de la Mare de Déu de la Pineda per continuar amb la nostra trobada i compartir el dinar.

Ens aturem a reflexionar: aquests espais tan poc habituals en un món de presses i exigències per estar sempre actius, sense temps per escoltar ni veure les persones que tenim al costat.

Avui escoltem la vida d'aquells amb qui fa anys que ens trobem i preguem junts; i ens donem el temps de restar en silenci tot reservant un lloc per a l'altre en el nostre cor.

Gràcies a tots.

Xavier Amorós i Lourdes Gabarron

EMD Reus 12

» *El compromís als EMD. Relleu al Sector Vallès*

Benvolguts *équipiers*,

Ja portem tres anys al servei del Moviment exercint la Responsabilitat del Sector del Vallès i ha arribat l'hora del nostre relleu.

D'antuvi, aquesta responsabilitat l'hem compartida amb tots els qui formem el Sector: consiliari, responsables d'equip, el nostre EMD Terrassa 10 i tots els equips que en som part.

El repartiment de les tasques que comporten les activitats del nostre Sector entre els diferents equips, l'hem valorat positivament i tenim la certesa que això ens ha permès, a tots plegats, conèixer més de prop el nostre Sector i la nostra Regió dintre del Moviment.

Hem d'agrair al Pare Josep Solé, consiliari del Sector, la seva ajuda i disponibilitat en la preparació de les trobades, en la pregària i en l'acollida a la Parròquia del Carme de Terrassa per dur a terme les nostres Reunions i Trobades de Sector sempre que ho hem necessitat.

També agraïm el suport incondicional del nostre equip Terrassa 10 que ens ha fet costat en tot i per a tot, i a tots els equips del Vallès per la seva participació i ajuda, sense la qual tot hauria estat més feixuc.

Aquest sentit de la responsabilitat de tots plegats ens va portar a col·laborar en les tasques de preparació i organització de la Trobada General del 9 d'Abril a l'Escola Pia de Terrassa. Entre tots vam mirar de fer un bon acolliment.

Us demanem que continueu fen costat als nous responsables de Sector Marta Planes i Nico Gálvez del Terrassa 19 que ens prendran el relleu a l'inici del proper curs 2016-2017. Que el seu esforç i dedicació ens ajudin a conèixer i aprofundir l'essència del Moviment.

No us diem adéu . Us diem a reveure !!!

Francesc Capdevila i Matilde Gasol

Responsables Sector Vallès

» *El deure d'asseure's: escolta i comunicació*

Estem a les portes de l'estiu i arribant al final del curs dels Equips de la Mare de Déu. Durant deu jornades hem reflexionat a l'entorn del tema ***Sigueu misericordiosos. Viviu la missió amb alegria***. Hem confrontat les nostres vides amb les experiències de cadascun dels membres de l'equip i amb textos relatius a l'alegria de la missió que ens ha transmès l'Exhortació Apostòlica *Evangelii Gaudium*, amb textos de la Butlla *Misericordiae Vultus* i amb textos propis del nostre Moviment. Ara bé, la missió de transmetre l'alegria s'obre a un espai nou, l'espai estiuenc, temps per descansar en família, per gaudir de la natura, per contemplar-hi la grandesa de Déu. Els cristians gaudim del lleure vacacional, però no deixem de testimoniar la presència de Crist a les nostres vides, de ser testimonis de l'amor de Déu. A totes hores fem nostres les paraules de l'apòstol: *Proclama la Paraula, insisteix quan és oportú i quan és inoportú...* (2Tm 4,2). Per això us proposo aquesta reflexió per fer créixer el nostre compromís com a cristians i membres dels Equips de la Mare de Déu.

Una reflexió que cerca d'abordar dues tasques importants a la vida del Moviment: la vitalitat espiritual i el Deure d'Asseure's; que d'una o altra manera es viuen en la quotidianitat del nostre compromís com a integrants dels EMD. Tanmateix, tot i que siguin dues propostes conegudes, sempre és bo d'aturar-s'hi, rumiar i preguntar-se: com les estem vivint en la nostra vida de parella, en la nostra vida conjugal? en què hem de millorar? què hem de fer per evitar la rutina?... o altres preguntes que l'Esperit Sant ens pugui inspirar.

Començaré per la segona, el Deure d'Asseure's; no vull pas dir que sigui la més important, totes dues són essencials per a la vida de la parella; tanmateix, una bona asseguda és fruit d'una vitalitat espiritual interior. Però, prosseguim amb la nostra reflexió i mirem de no anar-nos-en per les boires. El Deure d'Asseure's és la proposta més específica del Moviment dels EMD; és un mitjà per a què la parella pugui avançar en la seva fe i en la seva espiritualitat conjugal. És un diàleg conjugal per cercar el bé comú; *cal considerar el creixent perill que representa un individualisme exasperat que desvirtua els vincles familiars i acaba per considerar cada component de la família com una illa* (Amoris Laetitia, AL 33).

Un ver diàleg conjugal és un diàleg de tres. Sí, un diàleg de tres persones: tu, jo i Jesús. La parella ha de tenir consciència que la presència de Jesús és fonamental per al seu creixement; cal que posi la mirada en Jesús, que en senti la presència parafrasejant

l'Evangeli: on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells (Mt 18,20). Sense Jesús no es pot fer res; és Ell qui permet que el diàleg sigui sincer, que flueixi des de la humilitat, la serenitat i la misericòrdia, que es comparteixin clarament les experiències vitals, sense por de ser jutjats ni assenyalats, ans sentint la tendresa de l'abraçada de l'altre: us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat (Jn 13,34); com diu el papa Francesc: A l'horitzó de l'amor, centrat en l'experiència cristiana del matrimoni i de la família, es destaca també una altra virtut, una mica ignorada en aquests temps de relacions frenètiques i superficials: la tendresa (AL 28).

En aquesta societat de la immediatesa, de les presses, cal un temps per escoltar. Esdevé imprescindible asseure's per parlar atenció a l'altre, guardar en el cor les dificultats, els desafiaments i les esperances de la família; com Maria, la nostra Mare, som exhortats a *viure amb coratge i serenar els desafiaments familiars, tristos i entusiasmadors, i a custodiar i meditar en el cor les meravelles de Déu (Lc 2,19-51) (AL 30)*. Escoltar permet de construir la vida no pas apressadament, a corre-cuita, ans de manera duradora i *fonamentada sobre roca (Mt 7,25)*.

Escoltar l'altre és també escoltar la història. La família no ha d'estar entotsolada, ni al marge de la realitat, sinó ben endins d'aquesta, com el llevat i la llavor fecunds, i aportar els valors que puguin ajudar a infantar un món nou, que sigui lloc de trobada, d'acollida, de compromís, de joia i de tendresa. Vet aquí la crida del papa Francesc a les famílies cristianes, que surtin de la sagristia de les esglésies per fer-se presents enmig del món i col·laborin a descobrir o redescobrir la identitat de les famílies, que siguin un veritable recinte on l'amor, el lliurament, la proximitat, el respecte, la pregària en comú vagin forjant una llar sòlida. Urgeix de *tirar llac endins i calar les xarxes per pescar (Lc 5,4)* i així construir la civilització de l'amor.

No hi ha cap recepta per a l'asseguda, per escoltar l'altre. Cada parella ha de descobrir com posar-s'hi; però sí que cal centrar-se en la dimensió cristològica, fer present Crist enmig de la realitat familiar, com a company del camí quotidià. Us proposo que feu de l'asseguda una experiència de pregària, una lectura orant de la vida a la llum de la Paraula de Déu, allò que l'Església i nosaltres carmelites practiquem, la *lectio divina*; que la lectura de la Paraula de Déu il·lumini les vostres relacions familiars en aquestes dimensions: la meua relació amb Déu, amb mi mateix i amb altres (parella, fills, néts, veïns); i que pugueu trobar-hi respostes per viure millor el vostre compromís cristià.

Em veig capaç de tot gràcies a aquell qui em fa fort (Fl 4,13). Com que per a això cal tenir vitalitat espiritual, parlem una mica de la vida interior, que té el seu fonament

en Crist: *Estigueu en mi com jo estic en vosaltres* (Jn 15,4). L'eix transversal dels membres dels EMD ha de ser la pregària que ens uneix amb el nostre Amat, Jesús; si vivim en aquesta unió constant, la nostra vida *serà com un arbre que arrela vora l'aigua, que enfonsa les arrels ran del torrent; no té por quan ve l'estiu, el seu fullatge es manté verd; no es neguiteja en anys de secada, no deixa de donar fruit* (Jr 17,8).

Com hem comentat en alguna reunió, per exercir un ministeri conjugal d'excel·lència i efectivitat cal vitalitat espiritual. El matrimoni cristià es basa en la presència de Crist, que necessita per viure i per afrontar els reptes i les necessitats de la vida quotidiana. Dur una vida matrimonial evangèlica requereix tenir una espiritualitat robusta i sobreabundant; cal mantenir les llànties enceses.

Cal mantenir les llànties enceses i il·luminar cada racó de la llar; però no només la pròpia llar, ans tenir la capacitat de menar la llum de Crist als veïns, a tants matrimonis que naufraguen per les onades tempestuoses d'una societat perduda en el seu propi confort i benestar, que s'oblida de valors com ara l'escolta, el diàleg, el servei, la humilitat, la generositat. Els EMD han de sortir de la comoditat d'un compartir *ad intra per obrir el cor a tots els qui viuen en les més contradictòries perifèries existencials, que amb freqüència el món modern dramàticament crea... obrim els nostres ulls per mirar les misèries del món, les ferides de tants germans i germanes privats de la dignitat, i sentim-nos provocats a escoltar el seu crit d'auxili* (*Misericordiae Vultus*, MV 15).

En la unió amb Jesucrist, sorgeix una vitalitat que es comparteix amb els altres; com diria Teresa de Jesús: *Quan veig ànimes molt diligents a entendre la pregària que tenen i molt emboirades quan hi són, em fa l'efecte que no gosen barrinar ni fer anar el pensament, no fos que els regalimés una gota del gust i la devoció que han tingut i m'adono que poc saben del camí pel qual s'arriba a la unió i que es pensen que és en ell que hi ha tot el tracte (...) Que no, germanes, que no; són obres el que vol el Senyor, i que si veus una malalta a qui pots donar algun alleujament, no t'amoïni gens de perdre alguna devoció i no te'n planyis; i si té cap dolor, que et faci mal a tu; i si calgués, dejuna perquè ella mengi, no tant per ella com perquè saps que és el que vol el teu Senyor (...) És aquesta l'autèntica unió amb la seva voluntat, i que si veus lloar molt algú altre, te n'alegris molt més que si et lloen a tu. Això és verament fàcil, perquè si hi ha humilitat, més aviat et sabrà greu de sentir-se lloada (...) Però aquesta alegria que s'entenguin les virtuts de les germanes és cosa gran, i quan vegem alguna mancança en alguna, sentim-la com si fos nostra i encobrim-la* (SM 3,11).

El matrimoni cristià cal que sigui un virus, el virus de Crist, que s'escampa més per contagi i testimoni de vida que no pas explicació doctrinària o acadèmica. Per a això es necessita una espiritualitat vital, un estar configurat amb Crist, vinculat amb la seva Paraula, una vida espiritual efervescent, que permeti contagiar-ne d'altres, beneir-ne d'altres...; en aquesta societat esquerpa, el testimoni conjugal cristià és imprescindible com la sal de vida per donar-li gust i treure-la de la seva esterilitat espiritual, per transformar els seus ossos secs (Ez 37,1-14) en vida abundant. Només una espiritualitat matrimonial ancorada en Crist serà capaç de donar vida a la llar i sortir d'ella mateixa per dur vida als altres.

Luis José Maza Subero, carmelita

» *Francesc Valls i Feliu, in memoriam*

Ens ha deixat en Francesc. Era un home “dels d'abans de la guerra”, dels que no en quedem gaires. Era una persona d'ordre, que es subjectava a les lleis i les seguia amb convicció.

Tenia els seus principis, sempre d'acord amb la Llei de Déu i no se sentia animat a qüestionar-se'ls gaire. I no pas perquè li trontollessin sinó, més aviat, per la convicció ferma amb què els havia viscut, des de les seves arrels. No dubtem gens que ha mort amb aitals principis.

Les seves opinions tenien sovint un cert sentit crític, que solia comentar amb una bona dosi de sornegueria i, a la vegada, també amb una bona dosi de comprensió.

Bé, Francesc, has fet el teu camí. Confiem que, enmig d'una gran gernació, ens retrobarem aviat, a la casa del Pare Misericordiós. A reveure, doncs, Francesc!

Els teus amics de l'EMD Terrassa 3

» Àngel Polls i Planells, in memoriam

El dia 19 de setembre del 2015 en deixava l'Àngel Polls i Planells cridat a anar amb Aquell en qui havia cregut i esperat, que havia estimat i de qui se'n sentia.

Com consta al recordatori que es distribuí a la missa exequial, l'Àngel fou *Espòs, pare i avi exemplar, extraordinari en el compromís amb la família i la societat. Després de 77 anys d'estimar i haver estat estimat profundament.*

El dia 27 de juny del 2014, celebraven quaranta-nou anys de matrimoni amb la Carme Camps. A l'EMD Barcelona 64, al qual pertanyien de feia més de 40 anys, els vam felicitar per encetar el cinquantè aniversari de casats.

L'Àngel respongué Moltes gràcies. Doncs sí, d'alguna manera 50 anys són una fita que contemplem amb il·lusió. I que d'uns dies ençà ja no veiem tan clara. Ara bé, amb felicitat pels 49 ja assolits i amb alegria pel dia a dia. Les fesomies han canviat molt. I ací hi ha enyorança pels que ja no hi són i esperança pels que van arribant.

Al cap d'un any la parella era a Montserrat per celebrar en la intimitat les Noces d'Or, com a resultat d'una certa intuïció de la Carme.

Fou el començament de la fi. Del 27 de juny al 19 de setembre van 84 dies... foren els de la lluita final que havia començat pocs dies abans del 49è aniversari del casament.

Els de l'Equip som testimonis d'aquest combat en què l'Àngel i la Carme, recolzats en els fills, han vençut amb la vida la mort, amb l'estimació el dolor, amb la fe la desesperació.

L'EMD Barcelona 64 segueix el seu camí, amb dues vídues ja al seu si i, com deia l'Àngel, amb *enyorança pels que ja no hi són.*

Àngel Casas
Consiliari de l'EMD Barcelona 64
En nom de tot l'equip

» *Albert Sorrosal, in memoriam*

El Dilluns de Pasqua, dia 28 de març, ens va deixar l'Albert Sorrosal, de l'EMD Barcelona 174, que amb la seva dona, l'Anna Maria Vidiella, durant molts anys havia col·laborat a la Revista i que, amb el seu gran entusiasme i esperit de servei, tant havia treballat en diferents tasques d'organització del nostre Moviment. Publiquem uns fragments de la carta de comiat que li va dedicar el seu fill Albert.

Mirant una foto seva, somrient amb els tres néts, vaig pensar que així el volia recordar sempre: lluitador, alegre, positiu, entusiasta, vehement, actiu i compromès... també rondinaire.

Va ser per a nosaltres un testimoni de vida en família, de com amb amor i dedicació als altres es poden superar adversitats, construir una llar, educar els fills i compartir els moments importants amb tots els qui estimes. (...)

I, naturalment, va ser i serà per a nosaltres un testimoni de fe. Una fe senzilla i viscuda, que volia transmetre als seus fills. Una fe que va viure activament amb tants anys de dedicació als Equips de la Mare de Déu, acompanyat pels seus amics, per la seva comunitat. En aquest camí, va trobar sacerdots extraordinaris, com el pare Basili de Rubí, o el pare Massana, entre més. I va ajudar també els fills a anar trobant els nostres referents... tots ells grans amics. (...)

Després d'un llarg Divendres Sant, sempre acompanyat de la presència i pensament de tantíssima gent, però sobretot per la mare que va estar amorosament al seu costat tota la malaltia, el pare ens ha deixat un Dilluns de Pasqua, i no deu ser per casualitat. Deixeu-me, doncs, que acabi amb una pregària que m'ha enviat per email un amic: que la llum de Pasqua amari de fe i esperança aquest moment de sofriment.

Ara, l'Albert descansa allà on volia ser, al mar, on la família va dipositar-ne les cendres en una emotiva cerimònia de comiat. En nom dels Equips, gràcies Albert. T'estimem, Anna. Pregarem els uns pels altres.

Carme Meix Fuster

» *Em demanes amb massa tímidesa*

Lloança, adoració, abandó a l'amor diví són, em dieu, els grans ressorts de la vostra pregària. Me n'alegro. Però, amb tot, no negligiu la pregària de petició, com si fos inferior, o un estadi ja superat. Cal no abandonar mai cap de les anomenades finalitats de la pregària: l'adoració, l'acció de gràcies, el penediment, la petició. Són la trama de la litúrgia de l'Església i han de constituir la de la vostra pregària personal.

He constatat sovint que la pregària de petició és un criteri segur per jutjar l'autenticitat d'una vida espiritual: els falsos místics la desdenyen, els autèntics s'hi complauen. Un sant és sempre un captaire, no necessàriament a les portes dels homes, sinó a la porta de Déu. Es complau esperant del Senyor el seu pa quotidià, i sobretot li sol·licita els seus béns espirituals de què se sent encara més afamat: l'acreixement de les virtuts teològals, la intel·ligència i l'amor a la Creu, la humilitat, la compunció, els dons de l'Esperit Sant.

Per altra banda, l'home espiritual de debò recorda sovint una frase del Mestre que l'incita a aquesta pregària de petició: Fa més content donar que rebre. Descobreix en aquests mots un secret del cor de Crist i, més encara que una consigna, una confidència. I així, tot demanant, procura de donar al seu Déu aquesta joia.

Interrogeu el vostre propi cor de pares: no us dóna un testimoniatge semblant?

He trobat l'eco d'aquesta necessitat i d'aquesta joia de donar en una carta de sant Tomàs More a la seva filla. S'hi veu, amb evidència, que la santedat no elimina pas els sentiments paternals, ans més aviat els afina i els aprofundeix, fins al punt que esdevenen com el mirall on es revelen els sentiments de Déu. Llegint aquest text en què un pare admirable expressa la seva necessitat i la seva joia de donar, compreneu que una disposició així és certament encara més vehement que no pas en vosaltres, en Déu, el vostre Pare.

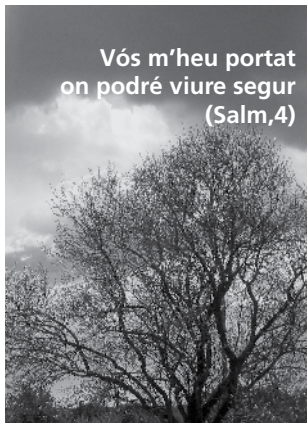
Em demanes diners, estimada filla, amb massa tímidesa i massa dubtes. El

teu pare, ho saps bé prou, sempre és a punt de donar-te'n, i més quan la teva carta mereixeria no dos felips d'or per cada ratlla, com féu Alexandre pels versos d'un poeta que admirava, sinó, si la meva bossa s'amidés als meus desigs, dues unces d'or per cada síl·laba...

Tanmateix, t'envio justament el que em demanes. T'hi hauria pogut afegir alguna cosa, però si m'agrada donar, m'agrada també molt que la meva filla estimada em demani tan gentilmente com ella sap fer-ho. Afanya't, doncs, a desprendre aquests diners –estic segur que en faràs un bon ús–. Així tornaràs més aviat a la càrrega i jo estaré content més aviat.

Tria a càrrec de Manel Espanya i Mercè Masip

Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm,4)

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

FRANCESC VALLS i FELIU, EL 20-3-2016. EMD TERRASSA 3
ALBERT SORROSAL, EL 28-3-2016. EMD BARCELONA 174
ASSUMPCIÓ LLINES, EL 28-5-2016. EMD MATARÓ 1

La necessitat de sortir d'un mateix per anar les perifèries del món i de l'existència és una altra idea eix del pensament del papa Francesc. En la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, subratlla la necessitat que té l'Església de sortir fora d'ella mateixa, d'anar als àmbits de risc, de trencar les endogàmies per ser llum i sal en les àrees del món on hi ha especialment sofriment, nit i fosc.

Francesc Torralba

Quan vaig començar a preguntar-me per la consistència de l'univers, em vaig adonar que matèria i esperit són dos elements que fan una mateixa ruta, que són dues direccions paral·leles de l'evolució a l'interior del món. La meva concepció evolutiva s'emmarca en el context d'un cristianisme també en evolució. El cristianisme és la religió de l'evolució. Sense menystenir cap de les religions implantades al món amb milions de seguidors, i malgrat la crisi de l'Església catòlica en països europeus com el nostre, penso que el cristianisme posseeix unes característiques tan singulars que el converteixen en la religió de l'evolució; la religió capaç de justificar, d'assimilar i d'animar interiorment el fenomen evolutiu de la terra. Només cal que acabi d'assumir aquesta missió i s'hi posi a treballar amb tota la intensitat que demana la immensitat de la tasca.

Josep Maria Puigjaner

Per a Jesús, el gran pecat contra el projecte de Déu consisteix sobretot a resistir-nos a prendre part en el sofriment dels altres tancant-nos en el nostre propi benestar (...) Allò que és decisiu és l'ajuda pràctica i solidària als qui pateixen. Allò que fem a gent famolenca, a immigrants indefensos, a malalts desvalguts, a empresonats oblidats per tothom, té un valor absolut, ho fem al mateix Déu, arriba fins al Misteri últim de la realitat que els creients anomenem Déu (...) El patiment de les víctimes fa il·legítim de soca-rel l'imperi del diner. I no tan sols això. Aquest sofriment injust posa en qüestió qualsevol política o ideologia.

José Antonio Pagola

Europa esgotada, tot i que rica en energies i possibilitats, està cada vegada més ancorada en el passat, en lloc d'estar oberta a iniciar nous processos socials capaços de comprometre tots els individus i grups en la recerca de solucions noves i productives als problemes actuals.

Papa Francesc

Tu ets necessari

Si la nota deia: una nota no fa música,
no hi hauria simfonia.

Si la paraula deia: una paraula no fa una pàgina,
no hi hauria llibre.

Si la pedra deia: una pedra no puja pas una paret,
no hi hauria casa.

Si la gota d'aigua deia: una gota d'aigua no fa un riu,
no hi hauria l'oceà.

Si la persona deia: un gest d'estimació no salvarà pas la humanitat,
no hi hauria mai ni justícia, ni pau, ni dignitat, ni felicitat damunt
la terra.

Talment la simfonia necessita cada nota,
talment el llibre necessita cada paraula,
talment la casa necessita cada pedra,
talment l'oceà necessita cada gota d'aigua,
talment la collita necessita cada gra de blat,
la humanitat sencera et necessita a tu,
onsevulla que siguis,
únic, val a dir: INSUBSTITUÏBLE.

Pep Salvà

» *Sufragistes (Suffragette)*

Pel·lícula ambientada a la primera del segle XX a Anglaterra, que ens narra la lluita que van mantenir un grup de dones anomenat *suffragette*, que volien obtenir el dret de vot tal com ja el tenien els homes.

Maud Watts (Carey Mulligan), és una jove treballadora d'una bugaderia industrial que un dia es veu involucrada, sense proposar-s'ho, en una manifestació al carrer organitzada per les sufragistes i encapçalada per la líder del moviment Emmeline Pankhurst (Meryl Streep).

A poc a poc, la Maud es va implicant cada cop més en el moviment, fins a arribar a donar testimoni davant el governador per aconseguir, amb esperances limitades, el dret al vot femení.

La negativa del governador desferma una onada de protestes i de detencions, i els actes violents de les sufragistes són cada cop més intensos i violents.

La Maud perd fins i tot el seu fill perquè el seu marit el dona en adopció.

En un dels actes que les sufragistes volen fer aprofitant una visita del rei, una de les activistes mor traumàticament, fet que tindrà com a conseqüència un gran impacte en els diaris d'àmbit mundial, que mostraran al món la lluita pels drets de les dones: el vot, els drets laborals i l'educació, entre més.

Tanmateix, no fou fins l'any 1928 al Regne Unit i fins el 1944 a França, que les dones van poder exercir el seu dret al vot.

Pel·lícula dirigida per Sarah Gavron i produïda l'any 2015 a Anglaterra. Drama històric. Disponible en DVD.

Xavi Ibars i Lupe Gordillo
EMD Terrassa 17

» *Com col·locar les pedres*

Un expert assessor d'empreses en Gestió del Temps, va voler sorprendre els assistents a la conferència.

Va treure de sota del seu escriptori un pot gran de boca ampla, el va posar damunt la taula, al costat d'una safata amb pedres de la mida d'un puny, i va preguntar:

- Quantes pedres creuen que hi caben en aquest pot?

Després que els assistents traguessin les seves conclusions, va començar a posar pedres fins que va omplir el pot. Aleshores va preguntar:

- Està ple?

Tothom el va mirar i va assentir. Ell va treure de sota de la taula una galleda plena de grava. Va posar part de la grava dins del pot i el va sacsejar. Les pedretes penetraren entre els espais que deixaven les pedres grans. El professor va somriure i va repetir:

- Està ple?

Aquesta vegada els oients van dubtar: "potser no".

- Bé!

I va posar damunt la taula una altra galleda amb arena que va abocar dins del pot.

La sorra es filtrava entre els petits racons que havia deixat la grava. Els preguntà:

- Està ple, ara?

- No! – van contestar els assistents.

- Bé! - va dir ell.

I va agafar una gerra amb un litre d'aigua que es va anar escolant entre la sorra.

- I doncs, què acabem de demostrar? - els va preguntar.

Un dels presents va respondre:

- Que tant se val com de plena estigui la teva agenda; si ho intentes sempre pots fer que hi càpiguen més coses.

- No! –va replicar l'expert– El què aquesta lliçó ens ensenya és que si no col·loques les pedres grans primer, després ja no les podràs col·locar mai més.

Del llibre de J.C.Bermejo, Regálame la salud de un cuento

Trià a càrrec de Lourdes Gabarron

Equips de Matrimonis

Mare de Déu

**L'EQUIP DE LA REVISTA
DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU
DE CATALUNYA i MENORCA
US DESITJA A TOTS
UN MOLT BON ESTIU 2016 !!!**

TROBADA GENERAL
DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU
DE CATALUNYA i MENORCA
Terrassa, 9 d'abril del 2016

**NO PASSEM DE LLARG.
COMPROMESOS!**